

Jeg kommer nu til Udvalgets Forslag om de nye §§ 21—27, men jeg troer, at jeg paa dette Sted som Ordfører kan anfæe mig fuldstændigt fritagen for at komme ind paa nogen videre Forklaring af eller Discussion om disse Skatteparagraver, idet en saadan Discussion allerede har fundet Sted her i Thinget under Behandlingen af Kjøbstadcommunalloven, og da de Forslag, som her ligge for, netop ere de samme, hvorover der dengang blev forhandlet og afstemt. Der var dengang et afgjort Fleertal i Thinget for en vis bestemt Retning, og dette Fleertal, antager jeg, vil gaae i samme Retning i Discussionen og Afstemningen her, idet disse Paragraver, naar de skulle indføres, nødvendigvis maae være eens i begge Love. Jeg troer derfor ikke, at det ærede Thing vil vente, at jeg her paany gaaer ind paa at give hderligere Forklaring om dette Spørgsmaal, medmindre det bliver nødvendigt derved, at en Discussion derom bliver reist fra en anden Side. — Forslaget under Nr. 114 hører herhen, og det skal jeg altsaa forbigaae. — Forslaget under Nr. 115 af det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Fallesen) gaaer, ligesom tidligere Forslag, blot ud paa, at man skal tale i Enkelttallet istedetfor i Fleertallet. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 117 skal jeg kun gjøre opmærksom paa den Mærkelighed, at man vil beholde Ordet „Procent“. — Forslagene under Nr. 120, 122, 124, 127, 128, 129 og 131 angaae alle disse Skatteparagraver, som jeg har udtalt, at jeg aldeles vil forbigaae. — Derefter kommer jeg til Forslaget under Nr. 133. Det er vel ogsaa stillet til en af de omtalte nye Paragraver, men jeg vil dog sige to Ord derom, fordi dette vil være til Oplysning om et Spørgsmaal, der senere vil komme for i et andet Afsnit. Det foreslaaes her, at der, istedetfor at det i § 26 siges: „Opstaaer der Spørgsmaal mellem to Communer om en Persons Skattepligt, afgjøres dette, naar begge Communer ligge i een Amtsraadsreds, af Amtsraadet“, skulde sættes: „Opstaaer der Spørgsmaal mellem to Communer om en Persons Skattepligt, afgjøres dette, naar begge Communer ere Sognekredse og ligge i een Amtsraadsreds, af Amtsraadet“. Der kan

imidlertid ikke ligge andre Communer end Sognekredse i en Amtsraadsreds, og denne Tilfælde er derfor fuldstændig overflødig, hvorfor Forslaget derom vistnok heller ikke vilde være fremkommet, hvis de ærede Medlemmer ikke havde tænkt paa et senere Forslag, der gaaer ud paa, at „Amtsraadsreds“ skulde forandres til „Amtskreds“, men heri have vi netop det bedste Exempel paa, at dette ikke lader sig gjøre. De Herrer have strax ved deres eget Exempel vist, at man maae gjøre Forskjel i saa Henseende, men de have ikke kunnet indsee hele Forskjellen, thi det Forslag, de have stillet, vilde ikke være tilstrækkeligt, dersom der længere hen stod „Amtskreds“ istedetfor „Amtsraadsreds“. De Herrer have seet, at der til en Amtskreds ogsaa hører Kjøbstæder, og derfor have de meent, at det, naar der var Tale om Communer, var nødvendigt at sige: „naar disse Communer ere Sognekredse“, hvorved de altsaa gjøre opmærksom paa, at Communer, der ere Kjøbstæder, ikke høre ind under Amtskredsen, men hvis der stod Amtskredsen, havde de ikke derved gjort Tyndest, thi der er ikke saa faa Landcommuner eller Sognekredse i en Amtskreds, som ikke have Amtsraad tilfælles. Selv naar man udelader Kjøbstæderne, ere Amtskredse og Amtsraadsredse ikke det Samme, thi der er Communer, som ligge i samme Kreds, men som have to forskellige Amtsraad; dertil have de Herrer ikke lagt Mærke, thi Forslaget maatte da have været udførligere. Som sagt, dette Forslag hører til Skatteparagraverne, og det er blot af Hensyn til Betydningen af Forskjellen imellem Amtskredse og Amtsraadsredse, at jeg har villet benytte det Exempel, de ærede Herrer her selv have opstillet. — Forsaavidt Udvalgets Forslag til disse Skatteparagraver bliver vedtaget, vil Indenrigsministerens Forslag under Nr. 137 falde bort, men der er en Bestemmelse deri, som jeg dog vil fremdrage. Naar den høitærede Minister foreslaaer en Affattelse som den, der indeholdes i Forslaget under Nr. 137, seer jeg ikke, hvorfor han ikke ligesaagodt kan tage vore Skatteparagraver; thi han gjør sig derved skyldig i accurat det Samme, hvori vi have gjort os skyldige ved disse Paragraver. Den høitærede Minister vil nemlig, hvis dette